

Sygn. akt I C 1467/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant: sekretarz sądowy Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. z siedzibą w P.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę 1 371,54 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa E. z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 1 371,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2016 r. oraz kosztów procesu w kwocie 30 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 25 listopada 2015 r. zawarła z pozwanym umowę pożyczki pieniężnej nr (...) na kwotę 1 514,81 zł, zaś łączne zobowiązanie z tytułu przedmiotowej umowy, które pozwany zobowiązał się spłacić z 35 tygodniowych ratach wynosiło 1 567,64 zł. Powódka podniosła, że pozwany nie wywiązywał się z terminowego spłacania pożyczki, wobec czego w dniu 7 listopada 2016 r. wypowiedziała mu umowę i wezwała do spłaty pozostałej części zadłużenia. Pozwany nie zareagował na wezwanie, zaś próby pozasądowego rozwiązania sporu okazały się bezskuteczne.

Pozwany, mimo skutecznego doręczenia odpisu pozwu nie ustosunkował się do jego treści i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na nieudowodnienie dochodzonego roszczenia.

Należy wskazać, że wobec niestawiennictwa pozwanego i nie zajęcia przez niego stanowiska w sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny. Niemniej jednak, Sąd miał na względzie przepis art. 339 §2 k.p.c., który stanowi, że w razie wydania wyroku zaocznego przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu okoliczności wskazane w pozwie budzą wątpliwości, bowiem strona powodowa, nie przedłożyła żadnych dokumentów potwierdzających istnienie zobowiązania pozwanego, w szczególności nie dołączyła dokumentów wymienionych w liście dowodów w pozwie wniesionym drogą elektroniczną do Sądu Rejonowego Lublin

- Zachód w Lublinie. Sąd miał również na uwadze, że strona powodowa nie jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, dlatego też stosownie do przepisu art. 210 § 2¹ k.p.c. pouczył ją o treści art. 162, 207, 217, 229 i 230 k.p.c.

Powódka twierdziła, że zawarła z pozwanym umowę pożyczki, na podstawie której zobowiązany był on do spłaty na jej rzecz kwoty 1 567,64 zł. Podała też, że pozwany nie wywiązywał się prawidłowo ze spłaty należności i mimo wezwań do zapłaty tylko częściowo uiścił raty pożyczki.

Należy wskazać, że same twierdzenia strony powodowej nie mogą być dowodem w sprawie, jeśli zaś strona powodowa dochodzi określonych roszczeń przeciwko pozwanemu, to winna właściwie je wykazać przedkładając stosowne dokumenty. Wynika to z obowiązków strony powodowej wynikającej z art.187 § 1 k.p.c. w zw. z art.126 § 1 pkt 3 k.p.c. Przepis art.126 § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi wszak, że każde pismo procesowe powinno zawierać dowody na poparcie przytoczonych okoliczności. Ponadto przepis art.232 zd. 1 wskazuje: strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przepisy te wiążą się więc w sposób oczywisty z przepisem art. 6 k.c., który stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W kontekście powyższego Sąd ocenia, czy przytoczone przez stronę powodową w uzasadnieniu pozwu okoliczności znajdują potwierdzenie w dowodach, które powinny być dołączone do pozwu, nie zaś bezkrytycznie przyjmuje za prawdziwe okoliczności wskazane w pozwie, nawet, gdy pozwany nie zajmie stanowiska w sprawie.

Mając na uwadze powyższe - strona powodowa nie uczyniła zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. i w/w przepisom proceduralnym - Sąd oddalił powództwo w całości.